Lieta Nr.11390037319
Lietas arhīva Nr. K73-1718-19/50
ECLI:LV:ZRT:2019:0625.11390037319.1.S

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā
Tukumā 2019.gada 25.jūnijā

Zemgales rajona tiesa tiesnese L.Sprigule
piedaloties prokurorei S.Janševskai
izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 168.[1]panta.

Aprakstošā daļa

Apsūdzētais/pers. A/ ļaunprātīgi nepildīja nolēmumu par aizsardzību pret vardarbību.

Ar Zemgales rajona tiesas 2019.gada 3.aprīļa lēmumu tika noteikta pagaidu aizsardzība pret vardarbību, piemērojot pagaidu aizsardzības līdzekļus pret vardarbību, nosakot /pers. A/ ierobežojumus, tostarp, aizliegumu tuvoties tuvāk par 100 metriem mājoklim /adrese/ un aizliegums jebkurā veidā sazināties ar /pers. C/.

2019.gada 10.jūnijā /pers. A/, zinādams par viņam noteiktajiem ierobežojumiem, ļaunprātīgi nepildīja lēmuma nosacījumus ap plkst.18.00 telefoniski sazinājās ar /pers. C/, bet ap pulksten 18.15 un pulksten 22.30 aizgāja uz /pers. C/ mājokli /adrese/, kur atradās pie dzīvokļa ārdurvīm.

Tādējādi /pers. A/izdarīja Krimināllikuma 168.[1] pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Motīvu daļa

Nopratināts kā apsūdzētais /pers. A/ atzina savu vainu viņam inkriminētajās darbībās un pieteica lūgumu neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā.

Tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nav šaubu par apsūdzētā vainīgumu un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu, tiesa pieņēma lēmumu neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, jo apsūdzētais atzina savu vainu visā viņam izvirzītajā apsūdzībā, apsūdzētajam ir izskaidrota pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālā būtība un sekas.

/pers. A/ darbības ir pareizi kvalificētas pēc Krimināllikuma 168.[1]panta, jo /pers. A/ ļaunprātīgi nepildīja nolēmumu par aizsardzību pret vardarbību.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otro daļu, tiesa, nosakot soda veidu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību. Savukārt, atbilstoši minētās normas trešajai daļai, nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta otro daļu Krimināllikuma 168.[1]pantā paredzētais noziedzīgais nodarījums klasificējams kā kriminālpārkāpums, par kura izdarīšanu šī panta sankcija paredz īslaicīgu brīvības atņemšanu, piespiedu darbu vai naudas sodu.

Tiesa vērtē noziedzīgā nodarījuma apstākļus, noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas veidu, radīto kaitējumu. /pers. A/ izdarīja noziegumu, kas vērsts pret ģimeni. Tiesa vērē, ka ar nozieguma izdarīšanu nav iestājušās smagas sekas.

Ar IeM Informācijas centra izdruku no Integrētās Iekšlietu informācijas sistēmas pierādīts, ka /pers. A/ vairākkārt tiesāts (lietas 29.-37.lapa), pēdējo reizi ar Zemgales rajona tiesas 2019.gada 29.janvāra spriedumu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas ar brīvības atņemšanu uz diviem mēnešiem, sods izciests-2019.gada 10.februārī.

Atbilstoši Krimināllikuma 47.panta otrajai daļai tiesa atzīst, ka apsūdzētā /pers. A/ atbildību mīkstina vaļsirdīgā atzīšanās izdarītajā, izdarītā nožēlošana.

Tiesa ņem vērā, ka apsūdzētais izmantoja Kriminālprocesa likuma 21.pantā paredzētās tiesības uz sadarbību, veicināja procesa norisi, piesakot lūgumu neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, kas liecina par viņa attieksmi pret apsūdzību.

Atbilstoši Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktam apsūdzētā /pers. A/ atbildību pastiprina tas, ka noziedzīgais nodarījumus veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu.

Izvērtējot lietas apstākļus, noziedzīgā nodarījuma raksturu, apsūdzētā personību, radīto kaitējumu, tiesa atzīst, lai sasniegtu soda mērķi: aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas, apsūdzētajam ir piemērojams likumā paredzētais sods – īslaicīga brīvības atņemšana.

Tiesa ņem vērā apstākli, ka apsūdzētajam konstatēts atbildību pastiprinošs apstāklis. Saskaņā ar Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu 2008.gada 1.jūlija kopsapulces par sodu piemērošanas praksi lēmuma 15. un 16.punktā norādīto, atbildību pastiprinošu apstākļu esamība ir pamats bargāka soda piemērošanai salīdzinājumā ar sodu, kāds būtu piespriežams, šādus apstākļus nekonstatējot.

Krimināllikuma 46.panta ceturtā daļa noteic, ka brīvības atņemšanas sodu par kriminālpārkāpumu vai mazāk smagu noziegumu piemēro, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem.

Augstākā tiesa ir norādījusi, ka nesamērīgi mīksta soda noteikšana neveicina arī soda prevencijas uzdevuma izpildi, jo nenostiprina ne vainīgās personas, ne citu personu pārliecību par nepieciešamību pildīt likumus un atturēties no noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas (skat. Augstākās tiesas Senāta 2011.gada 8.jūnija lēmumu lietā Nr.SKK-24/2011, Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2014.gada 30.septembra lēmumu lietā Nr.SKK-306/2014).

/pers. A/ turpina izdarīt noziegumus, nav sapratis izdarīto noziegumu sekas, nav izvērtējis savu rīcību, līdz ar to tiesai nav radusies pārliecība, ka /pers. A/ turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus.

Tā kā sodu pēc Zemgales rajona tiesas 2019.gada 29.janvāra sprieduma /pers. A/ ir izcietis, galīgais sods lietā nav nosakāms.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto, piekto daļu /pers. A/ soda termiņā ieskaitāms aizturēšanas laiks šajā kriminālprocesā-no 2019.gada 10.jūnija līdz 12.jūnijam.

/pers. A/ piemērots drošības līdzeklis- pieteikšanās noteiktā laikā policijas iestādē. Spriedumam stājoties spēkā drošības līdzeklis ir atceļams.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520.,523., 527., 528., 529.,530., 531. pantu,

Rezolutīvā daļa

Tiesa

nosprieda

/pers. A/ atzīt par vainīgu pēc Krimināllikuma 168.[1]panta un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz divdesmit dienām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto, piekto daļu /pers. A/ soda termiņā ieskaitīt aizturēšanas laiku no 2019.gada 10.jūnija līdz 2019.gada 12.jūnijam.

Drošības līdzekli- pieteikšanos noteiktā laikā policijas iestādē /pers. A/, negrozīt.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 diena laikā apelācijas kārtībā, daļā par tiesas noteikto sodu vai procesuālajiem pārkāpumiem, no pilna sprieduma pieejamības dienas-2019.gada 5.jūlija, sūdzību vai protestu iesniedzot Zemgales rajona tiesā.

Tiesnese
L.Sprigule